

Sabbatet

Etter dette drog Jesus over til den andre siden av Galilea-sjøen, også kalt Tiberias-sjøen.

En stor folkemengde fulgte ham, fordi de så de tegn som han gjorde på de syke. Jesus gikk opp i fjellet, og der satte han seg sammen med sine disipler.

Johs. 6: 1-3

Stiftelsen Beit Betania
Org.nr. 885825702
Boks 70, 1416 Oppegård

Sjibbolet utkommer seks ganger pr. år gratis til alle.

Tore Lie, ansvarlig redaktør
tel: 6918 8100
faks: 6918 8195
mobil: 9132 4780
e-post: redaksjonen@sjibbolet.no
www.sjibbolet.no
Postadresse:
Boks 391, 1753 Halden.
Trykk: Media Øst Arktrykk as

Sjibbolet
Organ for norske pårørelsesarbeidere i Israel

Medarbeidere:
Torolf Karlsen, abonnement
webansvarlig
tel: 55166609
mobil: 99697543
mail: toroka@online.no
Adresseforandring kan også sende
pr. post til: Torolf Karlsen,
T.Segerstedsv. 13, hm
5143 Bergen

Ada Lislegaard, tekst, korrektur
tel: 32120149
mobil: 48092677
mail: adalislw@online.no

Innhold:

- s. 2-3 Maaleh Rehauaam
- s.4 Johannes & Antikrist
- s.5 Israels Vänner
- s.6-7 Sosialvolontørene
- s.8-9 Israelskonferansen 2006
- s.10-11 Israel mot endens tid
- s.12 NPAl i 60 år
- s.13 Johan Løkke-Sørensen
- s.14 Ariel- en by i Samaria
- s.15 60 års jubileet
- s.16 Program Seljord

Klokkene ringer for Maaleh Rehauaam

Det er som man river istykker det innerste av den jødiske sjel. Det morderne landet Israel ble dannet ved at skarer av innvandrere fra hele verden, satte seg på en av Israels mange høydedrag. De plantet en olivenlund, dyrket jorden og satte opp hus.

Ifølge israelsk lov måtte de israelske militære forsvare disse bosetningene mot terrorangrep og plyndring.

Det var på denne enkle måte at små bosetninger etterhvert utviklet seg til hele byer, med skoler, banker, forretninger. Slik ble byen Ariel i Samaria til, idag en by med over 20 tusen innbyggere. Slik ble storbyen Maaleh Adummin til med nærmere 60 tusen innbyggere.

og motivene hans. Fra den ringe begynnelse til idag, er det blitt et lite samfunn med flere familier med barn, en synagoge og asfalterte veier.

Sjibbolet-tur

I våres var en gruppe med norske Israelsvenner på besøk på Maaleh Rehauaam. Vi ankom i buss, og i tillegg til turdeltakerne var samtlige volontører med familien Sortland i spissen. På programmet var omvisning, kjøretur i området med, og ikke minst: grilling av hel sau og tilbehør. Vi hilste på nye medlemmer av det lille samfunnet som var kommet til siden forrige besøk i fjor. Det syntes også med all tydelighet at de hadde tro på fremtiden ettersom flere nye borgere var på vei. Atmosfæren var avslappet, og vi opplevde et hyggelig måltid

Sjibbolet har ved flere anledninger hatt reportasjer fra den lille bosetningen Maaleh Rehauaam. Den ligger på høyden mellom Hebron og Betlehem, og har som nærmeste nabo Dødehavet.

Giddy Kelmann

Vi har fortalt om bakgrunnen til at offiseren i IDF, Giddy Kelmann satte igang arbeidet med denne bosetning

Flere turdeltakere uttalte i etterkant at dette var reises høydepunkt. Her fikk de med egne øyne oppleve at det media forteller om, består av mennesker med hjerte og sjel. Destruksjon av såkalte illegale bosetninger er ikke bare å rive ned noen bygninger eller flytte noen hus-containers. Her lever, spiser og bor familier med barn og husdyr.

en illegal(!?) utpost

Tekst & bilder : Tore Lie

Det skremmende i dagens Israel er at myndighetene har henfalt til den samme type ordbruk og sjargong som vestlig media. Det snakkes om illegale bosetninger, ulovlige bosetninger. Det er en form for retorikk som gjør at innbyggerne kjenner seg forfulgte og kriminaliserte.

Ariel

Samtidig går styresmaktene ut og forsikre nasjonen om at de ikke skal røre de store (illegale) bosetninger som f.eks. Ariel eller Maale Adummin, velvitende om at det er å ta noen skritt for langt. Det er jo nettopp her at mange israelere ikke får den nåværende regjeringspolitikken til å henge på greip.

I tillegg har det skapt stor oppmerksomhet at tidligere forsvarsminister Shaul Mofaz har fortalt at Ariel Sharon satte igang hele fraflyttingsprosessen i Gasa og andre steder for å få bort fokus på sin egen situasjon og korrupsjonsanklagene.

For de av oss som tror på løftene i både GT og NT, så er det hjerteskjærende å se hvordan nå også turen er kommet til det lille samfunnet i Juda-fjellene.

Det er utstedt nye ordre fra den nye forsvarsminister Peretz som gir IDF fullmakt til å rive 12 bosetninger, deriblant der våre venner på Maaleh Rehauam holder til.

Begrunnelsen for å utføre disse aksjonene er å skape et Israel med klare og forsvarbare grenser. Det i sin tid skal lede til fred. Har du hørt på tøv.

Gush Katif

I fjor ble 8000 innbyggere under stor dramatik med tvang flyttet ut av sine hjem på Gaza-stripen. Bygninger, hus og hjem ble jevnet med jorden. Så skulle freden sige innover hele Israel, for da hadde myndighetene gjort tiltak for å imøtekomme internasjonal press.

I dag da disse linjene skives, er det nærmest krigslignende tilstander på grensen til Gaza. Palestina-araberne har skutt flere tusen raketter mot jødiske byer i området. Men Herren bor fortsatt på Zion, vi venter spent på forsettelsen.

Norske pinsevenners arbeid i Israel - NPAI

Følgende pinsemenigheter er representert i FU:

Evangeliesalen-Berøa Oslo, Filadelfia Hamar, Betania Mjøndalen, Fluberg Pinsemenighet, Salen Halden, Tabernaklet Haugesund, Filadelfia Hønefoss, Betania Mosterhamn

FU-sekretær: Thorstein Grotbæk
Komiteen for frivillige tjenester - KomFriT:
Kåre Warud 48151353

Alle gaver kan sendes til NPAI v/ Reidun Warud Postboks 252, 3051 Mjøndalen Girorn.: 0534 5211529

NPAI støtter Israel i disse grunnleggende forhold :

1. Israel har en historisk, politisk og bibelsk rett til eget hjemland innenfor trygge og anerkjente grenser.
2. Israel har rett til å forsvare sitt lands territorium, også mot terrorangrep fra indre og ytre fiender.
3. NPAI støtter ikke opprettelsen av såkalt palestinske stat i de selvstyrte områdene.
4. Jerusalem er den udelelige hovedstad i staten Israel.
5. Det har aldri i historien vært et palestinskarabisk land i dette området. Vi finner det uakseptabelt at Israel skal tvinges til å avstå landområder til dette formålet.
6. NPAI vil støtte prosjekt hvor vi kan vise Jesu nestekjærlighet, enten det gjelder mot jøder eller arabere.
7. NPAI tror med bakgrunn i Guds ord at jødene har en særskilt plass i Guds frelsesplan, og at vår Frelser Jesus Kristus er jødernes Messias

Johannes og Antikrist

av Tore Lie

Så langt vi kjenner bibelforskerne, er det en alminnelig oppfatning at Johannes var den av Jesu disipler som levde lengst. I tillegg til å ha skrevet den fjerde bok av evangeliene, er han også forfatter av de tre brevene som kommer helt sist i vår Bibel, samt den aller siste: Johannes Åpenbaring. Kun det lille Judas brev har kilet seg inn imellom.

Det er også mye som tyder på at han var, om ikke den yngste, i hvertfall en av de yngste i den indre disippelflokken som var rundt Mesteren Jesus Kristus.

Herren elsket

Han yndet å betegne seg selv som *den disippel som Herren elsket*. Selv om vi må tro at Jesus ikke gjorde forskjell på sine nærmeste medarbeidere, kan det kanskje tolkes dit hen at han som den yngste fikk mere oppmerksomhet enn de andre.

Johannes-brevene er i alle fall skrevet i den senere tid av hans virksomhet. Vi kjenner til at Åpenbaringsboken ble skrevet på øya Patmos, av den enkle grunn at det skriver forfatteren selv. Hvor brevene ble skrevet, må vi anta var i områdene rundt Efesus og de ble skrevet som et tilsvarende ut fra at en villfarelse var i ferd med å vinne innpass i noen av menighetene. En vranglærer med navnet Kernitius forkynte nemlig at Kristus ikke var kommet i kjød, men kun i ånd.

Rett på sak

For at denne ødeleggende lære ikke skulle slå rot i menighetene, går Johannes rett på sak og avviser den i kraftige ordelag. Johannes drar frem ytterpunktene: Lys og mørke, sannheten og løgneren, rettferdighet og synd, fortapelsen og det evige liv. Det interessante er at han i dette brevet også skriver om Antikrist både som en person og som en åndstilstand. Også i det andre brevet i vers sju gjentar han dette, samt i det fjerde kapittel i det første brevet. Johannes viser ingen ettergivelse eller toleranse mot de som forneker at Jesus er Guds sønn og mellommann mellom Gud og mennesker.

Enten vandrer du i lyset eller så vandrer du i mørket. Vil du ikke akseptere Sønnen, er du også avskåret fra Faderen.

Jesu egne ord

Disse ordene er ikke noe som Johannes har funnet på selv, men fra Jesu egen munn hørte han følgende: *Jeg er veien, sannheten og livet, ingen kommer til Faderen uten ved meg. (Joh. 14)*

Johannes må ha hatt en sterk indre uro om at i de siste tider vil de troende bli prøvet nettopp på dette punktet. Han tar ikke opp temaer som omhandler klesdrakt eller ytre sermionelle forhold, han nevner ikke møteform eller musikkstil. Han går rett til kjernen: Troen på Jesus Kristus som Guds sønn.

Antikrist i GT

Selve begrepet Antikrist er kun omtalt i det nye testamentet. Men i Daniels bok blir Antikrist omtalt som det lille horn som skal reise seg mot den Høyeste. Han vil få verdensherredømme i en kort tid, og sette seg opp mot den Høyeste. På mange måter må Daniels bok leses i sammenheng med Åpenbaringsboken for her bruker Johannes begrepet «Dyret» om Antikrist. Dersom vi leser Åp.bokens 13.kapittel vil vi se at det under versene er henvisninger til Daniels bok og de forskjellige stedene hvor innholdet er sammenfallende.

En tilstand

Men når Johannes skriver om dette i sine brev, så snakker han først og fremst om en tilstand som man velger å komme inn i. Vi må alle gjøre et valg. Jeg kan velge å tro at Jesus er Guds sønn likefullt som jeg med min frie vilje kan velge å gjøre det motsatte. Det er å forkaste Jesu guddommelige vesen, eller med andre ord: Jesus er både sann Gud og sant menneske. Denne tilstanden er å være under en antikristelig åndsmakt, og det er dette som Johannes i sin alderdom så kraftig advarer mot. Den var allerede virksom i hans tid, og vi kan dessverre konstatere at det er tilfellet ennå mer i vår tid.

En dårskap

Om ikke det er nok, så tar på mange måter selveste Paulus et oppgjør med de som ville forkynne et annet evangelium. I sitt brev til korinterne sier han at han overhodet ikke aksepterer annen forkynnelse enn *Jesus Kristus og ham korsfestet*. Det å forkynne en korsfestet Kristus blir av jødene betraktet som noe man tar anstøt av og blant ikke-jøder som direkte tåpelig. (1.kor. 1: 23) Det å forkynne en ikke korsfestet og ikke oppstanden Guds sønn, er å ha gitt seg inn på den antikristelige åndens premisser.

Angrep mot Israel

Hvordan kan så dette henge sammen med situasjonen i Israel? Jo, jødernes tilbakevending til sitt eget land er det største tegnet på at Guds ord er sant og han holder det han har lovet. Derfor vil alle destruktive krefter ødelegge Israel som land, for derved å slå bena under alle de løftene som Gud Herren har gitt sitt folk, både de som er åndelig betinget, men også de konkrete landløftene. Og uten et land å vende tilbake til, vil ikke løftet om jødernes Frelser og Messias kunne oppfylles.

Hva er så det ultimate løftet til oss som Kristus-troende? Det finner vi i 1.Johannes 2:25: *Og dette er løftet han lovet oss: Det evige liv.*

Det salige håpet

Vi kristne blir ofte kritisert for å tale et språk som de ufrelste ikke kan skjønne, ofte betegnet som *kanaans språk*. Men så er det nå en gang slik at vi kan ikke omtale de åndelige sannheter med en verdslig språkdrakt. Når vissheten om Jesu fullbrakte verk på Golgata blir levendegjort for oss, og håpet om et evig liv i himmelen griper tak i oss, da må vi som Paulus bryte ut: *Det som intet øye har sett og intet øre har hørt, og det som ikke oppkom i noe menneskes hjerte, det har Gud forberedt for dem som elsker ham.* 1. Kor.2: 9

ISRAELS VÄNNER i Sverige 2006

Sundsgården, Hälsingborg 6- 9 juli

Tekst & bilder: Tore Lie

Opp gjennom de senere årene har det alltid vært en delegasjon fra NPAI til stede ved den tradisjonelle Israelskonferansen til *Israels Vänner i Sverige*. Konferansen har vært holdt syd for Hälsingborg på Sundsgården Folkehøyskole.

Med Øresund som nærmeste nabo ligger skolen vakkert til, i et rolig og naturskjønt område. (bilde øverst) Vi befinner oss altså i den sydlige del av Sverige, med kun 30 minutters kjøring til Malmö.

Europaporten

Selv om denne svenske støttegruppen for Israel har en noe annen struktur både med hensyn til oppgaver og oppbygging, er det liten tvil om at hovedtygden av ledere og deltakere kommer fra svenske pinsemenigheter. Flere er også medlemmer i den store pinsemenigheten Europaporten i Malmö. Ser vi bort fra de som var kommet opp fra Israel, var det nok de norske deltakerne som hadde den lengste kjøreveien.

Økning

For første gang på flere år var konferansen fulltregnet, og flere måtte finne seg andre overnattings- og bespisningsmuligheter. Stedet har ikke kapasitet til mere enn ca. 150 deltakere. Så kunne da lederen Henry Nordin opplyse at de allerede var på utkikk etter et sted med større kapasitet for neste års samling. Konferansen er noe lengre enn vår egen, med start på torsdag ettermiddag og avslutning søndag.

Norske innslag

Hele kveldsmøtet på åpningsdagen var avsatt til de norske gjestene. Tiden ble delt mellom Roald Ringstad og Tore

Lie. Det blir alltid gitt en del informasjon og vist bilder slik at våre svenske venner får en generell oppfatning av det arbeidet som NPAI har på gang i Israel. Det «norske» møtet ble avsluttet med at forsamlingen sang T.B. Barratts gripene sang *Herfra mitt Sion jeg skuer*. Så ble også denne sangen helt spesiell for mange etter at Tore Lie fortalte historien bak og grunnen til at Barratt i sin tid skrev den. Mange av deltakerne gav klar uttrykk for at de setter stor pris på denne kontakten over grensen og vil gjerne utvide den.

Nye Israelsavdelinger.

Spesielt på grunn av Dan Johanssons sterke forkynnelse rundt i mange menigheter, er det dannet flere nye lokale støttegrupper. I byen Uddevalla, ikke langt fra Norge og kjent av mange etter handletur til vårt naboland, er det dannet en stor Israelsforening. Mange av medlemmene hadde funnet veien til konferansen.

Vi opplever nok at i den situasjonen som Israel befinner seg i, er det mange troende rundt om i forsamlingene som forstår at de må stå opp for Guds eget folk, jødene, sa Dan Johansson fra talerstolen.

Større deltagelse fra Norge

Vi var kun fire deltakere fra Norge denne gang. I tillegg til Ringstad og Lie, var Reidun og Kåre Warud med. Vi sitter nok igjen med den klare oppfatningen at vi burde vært tilstede under hele konferansen og ikke bare 2 dager. Dessuten kunne vi vært en atskillig større deltagelse. Det får vi ha som mål til neste år.

Dersom noen skulle ønske flere opplysninger, kan Sjøbolets redaksjon formidle dette.

Over: Roald Ringstad på talerstolen.
Under: Utsnitt av forsamlingen fredag formiddag.

De er norske, de er kristne, og de

Dette er svaret sjefen for bruktbutikken gav ei dame som lurte på hvem vi utlendingene som jobber der er. Så glade vi ble for å høre svaret hennes!

Sosialvolontørene som til nå har kommet til sosialarbeidet har vært unge jenter. De er i en yrkesaktiv alder, og når en ser etter så ofrer de mye økonomisk for å komme til Israel og tjene. De kunne hatt jobber hjemme i Norge og tjent penger, og flere av dem har også hatt betalingsutsettelse på studielån. Dette innebærer at de ikke betaler på lånet mens de er her, men rentene løper, så lånene vokser...

Fra Stord

Trude Vikestrand fra Stord skulle i utgangspunktet være her i 6 måneder men ble i 8. Hun begynte med å jobbe i en barnehage for unger med forskjellige sykdommer og funksjonshemninger. Etter hvert gikk hun også hjem til familier på kveldstid og avlastet foreldre med syke barn. Dette førte til at foreldrene fikk mer tid til hverandre og til andre barn i familien.

Guro Kvakestad fra Oslo har vært her i 11 måneder og skal hjem til Norge en tur og kommer tilbake for å jobbe ett år til. Det er vi veldig glade for! Hun jobber blant de russisktalende eldre og har gjort mye for å bedre livskvaliteten deres. Hun har hjulpet flere med å få høreapparat og flere har begynt å gå

Her er Ragna sammen med ei dame på 94 år som hun går hjem til.

Her hjelper Guro en mann ut av bilen etter at de har vært på den russiske klubben.

på den russiske klubben hver tirsdagskveld. I det siste har også noen begynt å dra til dagsenteret for eldre.

Ragna som sjåfør

Ragna Sortland er sjåfør fram og tilbake fra den russiske klubben hver tirsdagskveld. Det er til velsignelse for gamle bein som slipper å gå, og det fører til at flere kommer seg ut. I tillegg jobber Ragna hjemme hos flere familier og på bruktbutikken. Hilde Iren Omdal fra Hauge i Dalane var her i til sammen 7 måneder og jobbet på bruktbutikken. De siste månedene hun var her, gikk hun også hjem til en familie der mor var syk, og hjalp til med barnepass og husarbeid.

er gode mot oss

Tekst & bilder: Anita Hauge

Dagscenteret

På dagscenteret for eldre har Sarah Endresen fra Bergen jobbet i 9 måneder. Hun hjalp til med de daglige oppgavene, ved måltidene, ved dusjing, ved aktiviteter, ved transport osv. I fjor høst fikk jeg være til stede på en sabbatsfest som de hadde der. Sarah spilte den Israelske nasjonalsangen «Hatikva» på fiolinen sin. Ei vakker norsk blond jente som spilt deres nasjonalsang, gjorde et stort inntrykk på dem.

Avskjed

I slutten av mai reiste Sarah hjem til Norge, og Jarle, Ragna og jeg fikk være med på avslutningsfesten den siste dagen. Da var det mange tårevåte ansikter. Mest overrasket var vi over rabbineren som holdt en takketales til Sarah. Han takket for jobben hun hadde gjort og sa at siden hun ikke fikk noe lønn for jobben her, så ville Herren lønne henne i himmelen.

Sosialvolontørene fra Norge. Fra venstre: Guro, Trude, Hilde og Sarah.

I fjor hadde vi ingen som jobbet på dagscenteret for eldre om sommeren, men i år er Johanne Halsvik Pettersen her. Hun skal jobbe i juni og juli og dagscenteret er veldig takknemmelige for at de også fikk en volontør om

sommeren.

Så må Herren velsigne dere alle rikelig igjen på alle måter her i livet og takk for at dere har tatt av deres tid til å være her i Israel og tjene!

Velkommen til Israelskonferansen 2006 i Seljord

av Thorstein Grotbæk

Så nærmer vi oss sommeren og de mange stevnene som vi så gjerne ser fram til. Også i år vil jeg få ønske dere alle velkommen til NPAI sitt årlige stevne i den vakre bygden Seljord. Vi har i noen år hatt våre stevner der og har opplevd Herren velsignelse og nærvær.

Selve stevneplassen på skolen ligger så vakkert til oppe i åsen med utsikt over bygda Seljord. Også i år får vi med oss medarbeidere som står i vårt arbeide i Israel til daglig. De vil være med og fortelle hva de får være med om blant dette folket og i dette landet.

Talere og sangere

Vi gleder oss også over de talerne og sangere som kommer og som jeg tror at Herren vil bruke på en velsignet måte også dette året.

Artikkelforfatteren på trappen som leder opp fra plassen foran Vestmuren og inn i det jødiske kvarter i Gamlebyen i Jerusalem. Foto: Tore Lie

Vår utmerkede komité med Tore Lie i spissen har arbeidet over lang tid for å legge alt til rettegjør at alt skulle ligge til rette for et velsignet stevne. Etter det ser til ut vil det komme folk fra stort sett hele landet, og det gleder meg at dette arbeide har fått en slik velsignet utbredelse. Vi vet at Israel som Guds løftes folk står i sentrum av verdenshistoriens begivenheter og at vi som kristne kan få være med på vår måte og hjelpe dem igjennom bønn og arbeide og på den måte vise dem at vi vil stå med dem i den siste tid.

Hilsen Thorstein Grotbæk

NB! Påmelding skjer på telefon til innkvarteringsjefen Øystein Frøyshov på 32123454

Kun få uker til Israelskonferansen

Ved siden av det gode fellesskapet som vi opplever under disse dagene i Telemark, er det den rike forkynnelsen som vi får ta del i og som vi kan glede oss over. Dan Johansson fra Sverige stiftet de fleste bekjentskap med for første gang i fjor. I år har vi i tillegg hentet Salo Kapusta fra Jerusalem.

Kapusta ber oss om å huske dem alle i bønn. Sønn av deres datter har nemlig gjennomgått en tøff cellegiftskur etter å ha fått konstatert kreft. Derfor har de seneste måneder vært en prøvelsestid for hele familien og selvfølgelig spesielt for guttens foreldre.

Hälsingborg

Den andre hovedtalen treffer vi under årets konferanse for Israels Vänner i Hälsingborg

Focus Q

Det kan bekreftes at mannskvartetten fra Austevoll sør for Bergen blir med under hele konferansen. Focus har spesialisert seg på den amerikanske Southern Gospel stilen, som i Norge er mest kjent som Gaither-musikk.

– Vi opplevde konferansen i fjor som et av de beste vi har vært på, og hvor vi fikk spesiell god respons fra salen, sier Per Nordstrand.

Focus Kvartett under en konsert i Trondheim. Foto: Tore Lie

– Jeg har fått for meg at jeg kommer til å tale utifra Ruts bok om Rut og Orpa. Det blir tema for den ene bibeltimen, sier Salo Kapusta på telefon fra Vad Hasmona hvor han arbeider til daglig. –I den andre bibeltimen skal vi oppholde oss i Daniels bok, fortellingen om Sadrak, Mesak og Abed-Nego.

Ikke første gang

Det er ikke første gang Salo Kapusta og hans hustru Olga gjester Norge. Men det er deres første besøk i regi av NPAI. Deres datter venter i disse dager tvillinger. Det er knyttet stor spenning til denne begivenhet og ekteparet

Dan Johansson skal i ilden på lørdag og søndag formiddag.

– Jeg er blitt stille for å tale ut i fra Ap.gj. 3:19-21 om opprettelsens tider som har begynt.

– På søndag formiddag vil emnet være Israels Gud er helbredelsens Gud. Vi skal ta for oss den åndelige kampen i Egypten og trekke parallell til vår tid. Vi går inn på Egyptens plager og ser de i lys av kapittel 16 i Johs. Åpenbaring.

– Forresten, kommer denne fine kvartetten som sang ifjor på konferansen? spør Dan Johansson.

– Vi har nemlig deres CD i bilen og spiller den ofte med stor glede.

Som det er blitt opplyst i tidligere utgaver av Sjibbolet, vil det bli presentert et helt nytt sanghefte med sanger om Israel samt et uvalg av kjente evangeliske sanger som er brukt i våre menigheter.

Nytt sanghefte

– Heftet er under arbeide og skal trykkes i begynnelsen av august. Det skal selges for kun kr. 50,- og eventuelle inntekter skal gå til Beit Betania. Det sier medredaktør for sangheftet Tore Lie. Det er forøvrig den norske stiftelsen som betaler

11-13 august i Seljord, Telemark

trykke kostnadene.

– Det var stor sangglede i fjor på fellessangene, og vi skal holde frem gode gamle vekkelsessanger. Det vil forsamlingene allerede merke på velkomstmøtet på fredag kveld. Det vil være et eget lite orkester som vil bidra til å løfte frem fellessangen i møtene. Fu-sekretær Thorstein Grotbæk har bevart mye av vekkelsesgløden i sin forkynnelse og skal tale denne kvelden. Vi gleder oss.

må ha med seg sengetrekk, laken, dyne og pute, sier innkvarteringssjefen Øystein Frøshov.

– For de som skal overnatte på skolen er rommene utstyrt med en seng og en madrass på gulvet. – Det kan være kjekt å ta med seg mere liggeunderlag dersom det er påkrevet, avslutter Øystein.

– Det er påmeldt mange som ikke har vært på konferansen tidligere. Dette er jo en skole, ikke et hotel. Derfor er det

var det nærmere 50 personer som ikke var forhåndsannmeldte. Dette skapte røre på kjøkkenet av frykt for at det ikke var nok mat. Heldigvis gikk det bra. Men 430 matgjester er nok nærmere taket av hva skolens kapasitet tåler.

Vi minner om telefon til Øystein Frøshov 32123454. Påmelding kan også skje til Sjøbolets redaksjon på telefon 91324780.

Programmet for årets konferanse er

Salo Kapusta underviser på berget fremfor en gjeng norske turister. Foto Tore Lie

Fredag kl. 12.00

Vær oppmerksom på at konferansen er forlenget med noen timer ettersom det den innledes med lunsj kl. 12 på fredag. Første bibeltid med Salo Kapusta starter opp kl. 15. Konferansekomiteen ankommer stevneområdet dagen før, torsdag for å legge til rette de praktiske forhold som følger med et så stort arrangement. For de som måtte ønske å komme på torsdag, må de ta i betraktning at det er ikke noe matserving før fredag kl 12, og at de må ordne det selv.
– Husk å nevne for de tilreisende at de

viktig å ta det med i betraktning.

Hotellet i sentrum av Seljord er også fullt av konferansegjester, og vi vet at mange bor rundt i distriktet på campingplasser og privat innkvartering.

Der det er hjerterom er det husrom.

Det var en kraftig pågang av etterannmeldte ifjor. Vi ber derfor at de som har bestemt seg for å være med ta kontakt omgående. Ikke minst har dette betydning for matservingen. Under festsamvært lørdag kveld ifjor

satt opp på siste side i dette nummer av Sjøbolet. Likeledes er det lagt ut på Sjøbolets nettside www.sjibbolet.no

Israelskonferansen 2007

Arbeid er allerede i gang med neste års konferanse. Som noen vil huske var det en stor majoritet som ønsket konferansen utvidet med en eller flere dager.

Etter avslutningen av formiddagsmøtet vil det bli gitt en kort orientering innfor neste års konferanse. Et hovedpunkt er å finne dertil egnet sted som har større overnattingskapasitet enn Seljord Folkehøyskole. Samtidig må det være sentralt i Norge. Vel møtt til rike dager i Telemark.

Israel mot endens tid

av Torolf Karlsen

I disse dager fyller staten Israel 58 år. Etter 2000 år i landflyktighet kom Israel tilbake til det gamle landet sitt og ble en ny nasjon blant verdens andre nasjoner. Det skjedde ikke uten komplikasjoner. Da den engelske kolonimakten trakk seg ut og de israelske nasjonale lederne så vidt hadde undertegnet dokumentet for statens dannelse, sto seks arabiske nasjoner klar til å innvandre den nyfødte staten, drepe den og kaste restene på havet.

Men Israel kjempet for livet og seiret mot overmakten. Som ved et Guds under ble staten Israel født gjennom ild og blod og oppfylte eldgamle profetiske utsagn og ga håp til de millioner av forfulgte jøder i resten av verden.

Nesten 60 år har gått siden den gang men Israels problemer synes å forblir de samme på tross av en rivende utvikling på alle områder ellers.

Fiendebildet det samme

Forholdet mellom araberstatene og Israel er stort sett det samme som før. Med unntak av Jordan og Egypt er de arabiske nasjonene over hele verden i opposisjon til Israel. Den muslimske verden er forent på ett punkt: Hatet til det jødiske folket er dypt rotfestet i hver muslims hjerte. Og det har blitt verre. Palestinerne utgjør en «torn i siden» på Israel og de bor nå omtrent midt iblant dem. I løpet av de siste årenes intifada har det vært 60 selvmordsbombere som har sprengt seg selv i luften for å drepe så mange jøder som mulig. Det var ille under Arafats tid med det er enda verre nå med Hamas som den palestinske selvstyremyndigheten. Vi kjenner til at deres hovedmål er å ta tilbake alt det land som de mener er arabisk og da må Israel ut.

Hamas er en terrororganisasjon som har blitt en terrorregjering og som

En kanskje noe uvant stilling for artikkelforfatteren. På hesteryggen på vei ned til Petra-utgravningene i Jordan. Foto: Tore Lie

brukes av de andre og militante islamske statene som en spydspiss i kampen mot jødefolket. Selv om Israel er så sterkt militært at det kunne knuse den palestinske våpenmakten, velger fortsatt den nyvalgte Israelske regjeringen å holde igjen. Det betyr at de viker fra skanse til skanse og ikke tar sikte på å løse selve konflikten men bare angriper symptomene. Dette gjør at Hamas og de andre terrorgruppene kan fortsette sine angrep på den Israelske staten og sivilbefolkningen der.

Fortsatt mangel på respekt fra verden

Det synes å være åpenbart at Israel er villig til å gå meget langt for å få anerkjennelse og respekt fra resten av verden. Mange av deres handlinger og politiske trekk er motivert ut fra denne tanken. Vi tenker her på tilbaketrekkingen fra Gaza, en handling som mange både i og utenfor Israel advarte sterkt imot. I dag ser vi at Gaza har blitt et terroristrede hvorfra det skytes tusener av raketter mot sivile mål i Israel. Den kortvarige ros som Ariel Sharon fikk i FN den gangen er nå blåst bort av stormen av de militære tiltakene som måtte settes inn mot de militante islamistenes rakettbatterier på Gazastripen. Verdens nasjoner har vanskelig for å trykke Israel til sitt bryst. Bortsett fra Amerika og noen kanskje noen få andre nasjoner, holder verdens nasjoner Israel på en armlengdes avstand. Viktigheten av oljeleveransene fra den arabiske

verden er langt viktigere og det gjelder derfor å stå på god fot med dem enn noe annet.

Interne konflikter mange og dype

Israel er én stat med et mangfold av nasjonaliteter. Jødene er en rase men jødene er likevel veldig ulike etter 2000 år i diasporaen. Mange russiske jøder snakker ikke hebraisk og kulturen fra Øst og Vest-Europa, Etiopia og Amerika er så forskjellig at man godt kan si at Israel må være det folk i verden som har et enormt potensial for konflikt. Det finns sterkt religiøse grupperinger som likevel utgjør et mindretall. På samme måte som millioner av jøder er helt verdslige og har helt andre målsettinger for livet en de religiøse. For ikke å snakke om de fattige i landet. Jesus sa at de fattige ville de alltid ha iblant seg og det er en sannhet som sees i dag. Dette problemet er som en voksende kreftsvulst som staten må gjøre noe med og jeg tror de vil nå ta fatt i det. Men det er langt mer alvorlige konflikter som syder i undergrunnen. Det finns tusener av frustrerte og desillusjonerte jøder som er svært utilfreds med den utvikling nasjonen har tatt i de senere årene. Det er de som ikke lenger har tiltro til det politiske systemet, som gjør forskjell mellom staten og det jødiske folket. Det er disse som er mot å gi bort mer land til araberne, som sier at landet tilhører det jødiske folket. Dette er den store konflikten som etter hvert vil

tilspisse seg og dele folket i to.

Israel presset på mange områder

Jeg tror at Israel etter 58 år som selvstendig stat nå opplever sin hittil største krise. De indre konflikter sammen med det ytre presset vil sette den nye regjeringen på en hard prøve. Det var å ønske at statens ledere ville forstå at deres eneste håp er i Abraham, Isak og Jakobs Gud. Men jeg tror at det ennå er et stykke frem. Men mens vi venter og følger spent med på deres vei fremover mot den messianske tiden, vil vi sikkert se at Israel rir av den ene stormen etter den andre. Inntil et visst punkt. Bibelen forteller oss at «når det hellige folks makt er fullstendig knust, skal alle disse ting fullendes.» (Dan 12:7) Jeg tror også at tiden for guddommelig intervensjon nærmer seg. Den tid da Mikael, den store fyrsten som verner om Israels folks barn, skal stå frem. (Dan. 12:1)

Hva kan vi gjøre?

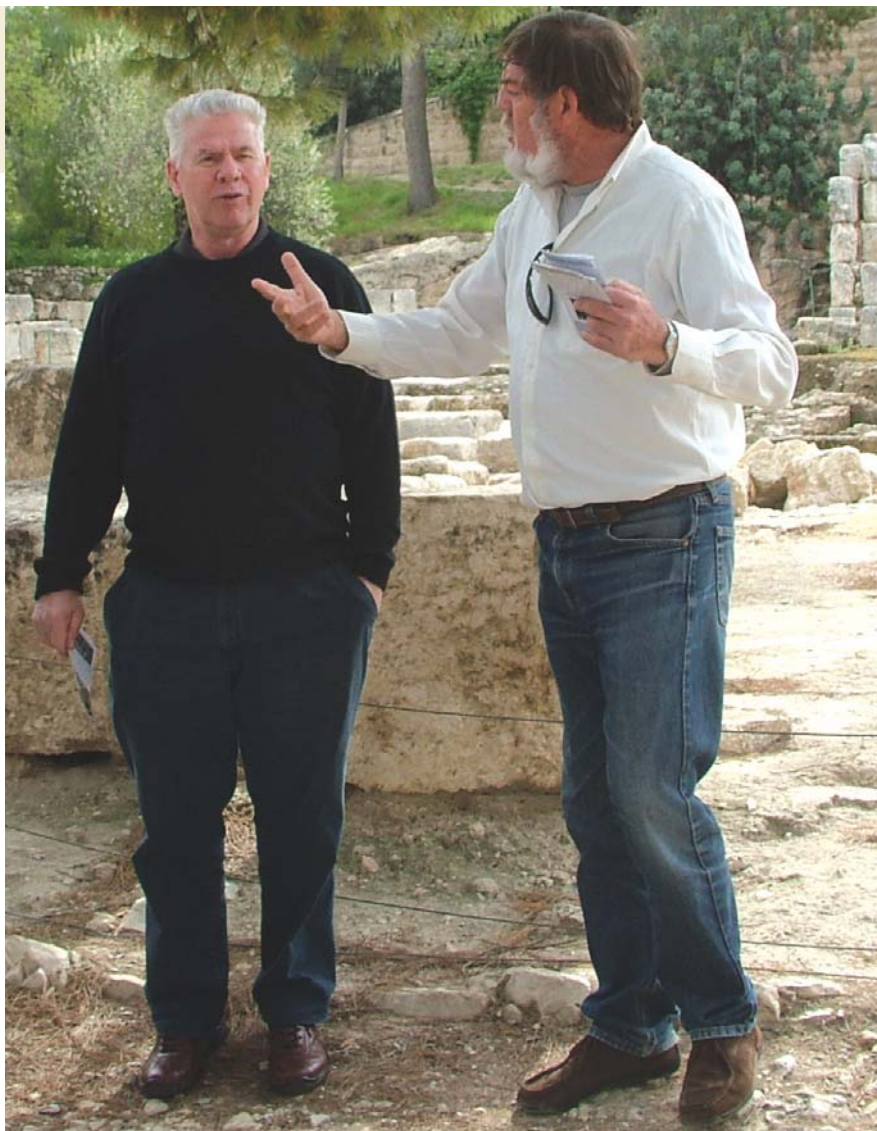
Mens vi venter på disse at disse ting skal fullendes må vi fortsette med å elske dem, tale vell om dem og be for dem. Allerede nå forstår Israel at de eneste som virkelig bryr seg om dem, er de evangeliske kristne. Vi kan bygge opp tilliten og så rekke dem en hånd med både praktisk og åndelig hjelp. Vi gjør dette fordi vi vet at fra dette folket kom Guds ord til oss.

Vi trenger ny bil!

Når vi ser oss tilbake hva Herren har gjort for oss og vårt arbeid for Israel i disse årene, har vi mye og glede oss over og mye å takke for.

Vi gleder oss over at arbeide går bra og at vi kan utvide vårt arbeid til andre steder i Israel.

Men vi er avhengige av bil. Uten den i vårt daglige arbeid, har vi ingen mulighet til å gjennomføre våre mange gjøremål. Bilen blir også brukt til å transportere de eldre til Beit

Her tolker Torolf Karlsen guiden Salo Kapusta utenfor utgravningene i det bibelske Emmaus.. Det skal han også gjøre under årets Israelskonferanse i Seljord. Foto: Tore Lie

Frelsen kom også til oss fra jødene idet Jesus fra Nasaret var en ekte jøde av Davids hus og ætt. Vår og verdens fremtid avhenger at det som skjer med jødefolket for det 1000-årige fredsriket skal komme via dette folkets frelse og

hele verden skal få del i den fred som verden ikke kan gi. Vi ønsker Guds velsignelse over Israel når de nå går inn i fremtiden.

av Thorstein Grotbæk

med prisene på bilene i Norge.

1.Mos. 12:1-3

1 Og Herren sa til Abram: Dra bort fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus til det landet som jeg vil vise deg!

2 Jeg vil gjøre deg til et stort folk. Jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort, og du skal bli en velsignelse.

Bjarne Thorstein Grotbæk

NPAI–Norske Pinsevenners arbeid i Israel

60 års tilbakeblikk, av Roald Ringstad, del 1

En kan vel trygt si at det tidlig har vært Israel-venner blant pinsevennene. Det har alltid vært noen som har hatt trang til å virke for jøder og har bedt for dem. *Rom. 10:1*. De kjente jo sin bibel. I pinsemenigheten Berøa, Oslos historie fortelles det at flere av vennene etter 1. verdenskrig 1914-18 støttet en misjonær Bjørnes, som virket blant jødene. Denne misjonen opphørte etter noen års virke.

Direkte kall

Under en vekkelse som Berøa opplevde i 1940, fikk forstander Johan Løkke-Sørensen et direkte kall fra Gud: -Johan, du skal gjøre noe for mitt folk Israel! Til dette svarte han: -Herre, du vet jeg har full arbeidsdag i min stilling på kontoret og i min forstanderopp-gave. Men kallet kom flere ganger: -Du skal få mange velsignelser, men også mye lidelse. Løkke-Sørensen har fortalt at han på den tiden lengtet sterkt etter å bli velsignet. Han svarte: -Ja, jeg er villig, selv om det skal medføre mye lidelse. Dette var etter den forferdelige verdenskrigen 1940-45, hvor mer enn 6 mill. jøder ble drept. Behovet for å gjøre noe for dette forfulgte folket var stort.

Gunnerius Tollefsen

En jøde, Meyer-Wainer kom også inn i menigheten på den tiden og interessen ble vakt. Det første møtet ble holdt hos vennene Isak og Marit Fredheim i Rothkes gt. 6, hvor 12 venner var tilstede. I dette samværet fikk de en særskilt bekreftelse på at Gud ville velsigne menigheten. Menigheten tok kontakt med misjonssekretær Gunnerius Tollefsen og redaktør Erling Gustavsen. Disse hadde vært på en Israel-konferanse i Malmø. Et arbeide blant jøder var på dette tidspunkt forholdsvis ukjent blant pinsevenner i Skandinavia. De blei enige om, så snart det var mulig, å avholde en nordisk konferanse i Norge. Dette for å få tilrettelagt de prinsipper en kunne arbeide etter. Konferansen ble holdt i Berøa i tiden 19.-22. september 1946 og var meget

Sabbatmåltid i hjemmet til David og Estel Batut i Jerusalem. Vi ser artikkelforfatteren stående ved bordet på høyre side. Foto: Tore Lie

vellykket. Det var representanter både fra Danmark, Sverige og Finland, samt mange fra vårt eget land. Konferansen fastslo at arbeidet skulle følge menighetslinjen. Dette har NPAI holdt seg til i alle år. Nå tok arbeidet seg veldig opp og mange kom til møtene. En fornyelsens ånd med velsignelse hvilte over forsamlingene og vekkelse brøt fram.

Henstilling fra Sverige

Det kom en henstilling fra Sverige om Berøa ville avholde et kurs for kandidater som ønsket å arbeide i Israel.

Det var litt av en utfordring for menigheten, men i tro tok de den. Kurset ble holdt fra august til desember 1947 og det deltok 18 utenlandske og 10 norske elever. 10 lærere med lektor Knutsen som leder tok seg av undervisningen. Kurset kostet kr 20.000 (i 1947-kr) og alle ble lønnet av menigheten.

Etter dette kurset ble flere menigheter interessert i arbeidet, bl.a. Evangeliesalen og Saron i Oslo m/fl. Israel var et lukket land i 1947, men kurssets deltagere forberedte seg på å reise dit. Menighetene ytet reisehjelp til virkefeltet, da det ble mulig å reise.

Flere av kurssets deltagere besøkte leirene i Norge hvor det var jøder, og hjalp dem med forskjellige ting. Mange menigheter på Øst- og Sørlandet ble besøkt. Etter hvert fikk en mulighet til å reise til Israel og menighetene hjalp dem med betydelige beløp til reisepenger.

Den første som reiste av de norske var Torborg Larsen fra Filadelfia Oslo. Hun hadde fått hjelp av misjonssekretær Gunnerius Tollefsen til å arbeide som sykepleier ved det skotske hospital i Tiberias. Hun fikk reisehjelp fra venner i Filadelfia og Berøa.

Ingrid Surland-Hansen

Senere reiste også Ingrid Surland-Hansen (senere gift med Moshe Ben Schmuël) Også hun som sykepleier ved samme hospital. Hun ble utsendt fra Berøa. Solveig og Anker Kaarby sammen med sine fire gutter bosatte seg også i den første tiden i Tiberias. De er også utsendt av menigheten Berøa, som støttet dem i alle år. De fikk ca. 50 års virke i Israel.

I 1962 fikk de anledning til å leie et hus i Jerusalem hvor de fikk innrettet et møtelokale i underetasjen ved hjelp av midler fra Amerika og Norge. De fikk myndighetens tillatelse til å bruke navnet *Jerusalem Pentecostal Community* som navnet på møtestedet.

Johan Løkke-Sørensen, et portrett

av Roald Ringstad.

Landet Israel er kjent og kjært for oss alle. Dette lille landet i Midt-østen som har fått så mange navn, så som Kanaans land, Palestina, Det Hellige Land, Jesu hjemland og Løfteslandet.

Landet kom i fokus for oss igjen for 60 år siden da pinsevennene for alvor fikk landet og folket lagt på sine hjerter. Arbeidet, som i dag er kjent som Norske Pinsevenners Arbeid i Israel, NPAI, begynte.

Høvding

Ved markeringen av 60 års jubileet kommer vi ikke forbi Johan Løkke-Sørensen. Han var å regne som en høvding blant oss.

Bare 14 ½ år gammel ble han med sine foreldre på et møte på Skotfoss, der gamle Bakke fra Moss talte. I dette møtet ble han frelst.

Johan Løkke-Sørensen var en høyreist, rakrygget og meget stilig mann. Slik var han også i sitt Gudsliv. Han var en ekte Israelitt som det ikke var svik i, en bønnens mann som fikk be med mange til frelse og helbredelse.

Han var godt kjent både i og utenfor pinsebevegelsens rekker, men det var Berøa i Oslo som skulle få gleden av hans uegennyttige innsats i mange år.

Plymouth

Menigheten Berøa var en Plymouth-menighet, og det var vanlig at forstanderne hadde et yrke de levde av. Slik var det med Berøas første forstander, Abraham Grimstvedt og likeså hans bror Kristian Grimstvedt, bibelordbokens forfatter. De levde etter det apostoliske mønster. Paulus som hadde studert loven hos den berømte rabbiner Gamaliel, tok ikke lønn fra menighetene. Det hørte med til utdannelsen å lære et håndverk. Paulus var utlært teltmaker.

I sitt lange virke fra 1920 – 54 var Løkke-Sørensen eldste og forstander i 29 år, uten lønn. Selv en jubileumsgave ble tilbakebetalt til kassen.

I slutten av krigsårene fikk han et direkte kall til å gjøre noe for jødene. Han sto først imot kallet, da han syntes han hadde så mye å gjøre som kontorsjef i A/S Union, Oslo og

forstandergjeringen. Det ble sjelden 8-t dag. Kallet kom igjen: Hvis du vil gjøre noe for mitt folk, skal jeg storlig velsigne deg, men det vil koste deg mye lidelse. Han lengtet etter å bli velsignet, så han valgte å gå Guds vei.

Offentlige møter

Johan Løkke-Sørensens kapasitet var betydelig. Berøa hadde fire offentlige møter i uken og tre misjonsmøter i måneden, foruten eldste- og tjenermøtene.

Han startet misjonen 5. september 1946 i et møte hvor 12 stk var til stede, og var leder for denne i 20 år. Han var også med i det første arbeidsutvalg for Pinsevennenes Israelmisjon sammen med misjonssekretær Gunnerius Tollefsen og redaktør Erling Gustavsen.

På bildet ser vi forstander Johan Løkke-Sørensen i sitt hjem. Dessverre har vi ikke noe bedre bilde tilgjengelig, men dersom noen av leserne har det, vil vi sette pris å få tilgang på det. Vennligst ta kontakt med redaksjonen.

Besøkte Israel

I høy alder fikk han anledning til å besøke Israel med undertegnede som reiseleder. Det ble en opplevelse han satte stor pris på. - Det er nesten for godt til å være sant. Og når en er glad i et folk, og gjennom mange år har fulgt med i det meste som rører seg i landet, er det en storartet opplevelse å få se det hele på nært hold. Det ble for meg to uforglemmelige uker, sa Johan Løkke-Sørensen.

ARIEL, en by i Samaria

bilde & tekst: Anita Hauge

For 2 ½ år siden var jeg i Ariel for første gang, og det var en spesiell opplevelse for meg. Stedet traff meg i hjertet, og jeg sto igjen med en følelse av at en dag skulle jeg dit og bo der.

Ariel ligger midt i Samaria, inne på den såkalte *Vestbredden* og er en bosetting. Stedet ligger 40 km øst for Tel Aviv og 40 km vest for Jordan elva og 60 km nord for Jerusalem. Byen er 12 km lang, ligger 700 moh. og kalles for Samarias hovedstad. Bosettingen ble startet i 1978 og har siden vokst til å bli en by. Det er et college her, som i disse dager prøver å få universitet-status.

Fra tidligere Sovjet

Det bor ca 20000 mennesker her, og i tillegg er det nesten 10000 studenter. De har et mål om å øke innbyggertallet til 60000 i løpet av de neste 20 årene. 55% av de som bor der er immigranter fra tidligere Sovjet Unionen og ca 10% av befolkningen er religiøse, ortodokse jøder. I Ariel ligger også et populært hotell som mange nordmenn har besøkt.

Ariel slapp aldri helt taket i meg, så det er et sted som jeg har bedt mye for og som har vært mye i tankene mine. Det er ikke bare et hvilket som helt sted,

men et sted som jeg opplever at Jesus har ledet meg til. Så før påske flyttet jeg hit.

Hjelpemennsker

Jeg ønsker å jobbe på samme måte som vi gjør i sosialarbeidet i Mevasseret Ziyyon, være med og hjelpe mennesker som er i en vanskelig livssituasjon. Jeg fikk sosialsjefen i Mevasseret Ziyyon til å ringe sosialsjefen i Ariel slik at vi kunne få avtalt et møte (litt enklere å få kontakt når vi har noen som går godt for oss). Jarle og Ragna Sortland og jeg reiste til Ariel en stund før jeg flyttet. Der møtte vi sosialsjefen og ei dame som leder Ariel Development Fund. Vi fikk fortelle hvem vi er og hva slags arbeid vi driver i Israel, og de fortalte om sine behov og viste oss rundt i byen. De var veldig positive og interessert i å ha et samarbeid med oss norske kristne.

En utfordring

Det å flytte til et nytt sted og ikke kjenne noen, har vært en utfordring..., men nå har jeg begynt å bli kjent med folk. Det er noen amerikanske kristne som driver en kafe/minigolf og det er et kjekt sted å være og møte mennesker. Mange tenåringer kommer dit, spiser, spiller mini golf og prater. De synes det

er stas og komme dit og få øve på engelsken sin. Kafeen/minigolfen blir drevet av frivillige og flere av dem jobber også som frivillige hjelpelærere i engelsk på skolene og på college.

Dame med kreft

Jeg synes at det har gått litt sent å komme i gang med jobbingen. Jeg glemte en stund at jeg var i Israel og at ting går mye senere her... og så hadde jeg glemt at da vi startet opp med sosialarbeidet i Mevasseret Ziyyon, så gikk det seint der også. Men nå har jeg fått en start. Sosialkontoret har sendt meg hjem til ei dame med kreft og jeg hjelper henne med forskjellige ting hun trenger. Jeg er også sammen med en psykisk utviklingshemmet gutt en ettermiddag i uken. Før påske var jeg sammen med gutter og jenter fra militæret og pakket matesker til påske. Over 900 familier her fikk ekstra mat til påske og det er ganske så mange trengende mennesker for et lite sted... Fra Ariel til Mevasseret Ziyyon tar det 1 time å kjøre med bil, så jeg jobber fortsatt der noen dager i uken. Jeg kommer også til å fortsette med å ha ansvaret for sosialvolontørene. De bor jo i samme huset som Ragna og Jarle, så er det noe de trenger *akutt*, kan de gå til dem.

Når det gjelder kristne menigheter, så er det to russisktalende menigheter her og en hebraisk/engelsktalende menighet. Jeg har begynt å gå i den hebraisk/engelsktalende menigheten, og det er noen fine samlinger. Det er ca 15-20 møtebesøkende, så vi er ikke så

mange. Menigheten består av Jesus-troende jøder og oss *utlendinger*. Pastoren har vært i Norge flere ganger og har snappet opp noen norske ord. Første gang jeg hilste på ham og sa at jeg var fra Norge, så kom det på norsk: TAKK JESUS.

Jeg trives veldig godt her og gleder meg til å se hva dagene framover vil bringe. Ønsker dere alle en god sommer og takk for forbønn og økonomisk støtte.

60 års jubileet for NPAI av Thorstein Grotbæk

Dette året vil vi markere at Norske Pinsevenners Arbeide i Israel runder 60 år, en milepæl som vi ønsker å markere på flere måter.

Pinsens Ild som brøt frem og innover vårt folk og land i begynnelsen av den 1900 århundre, var med på og bane vei for en ny glød i det som har med Israel og endetiden å gjøre.

Det var noen som fikk være til hjelp for jødene før og under krigen, men det var vel etter krigen at det ble virkelig fart i dette arbeidet.

Gå i oppfyllelse

Med det påtrykket som det var i Europa om at Israel skulle få sitt eget land, og med de brennende forkynnerne som nå så at Guds ord for alvor begynte og gå i oppfyllelse, ble det fra pinsevennenes side utarbeidet en plan om hvordan vi best kunne hjelpe det jødiske folk i den tiden.

NPAI med sine utsendinger har vært med på dramatiske hendelser i Israels nyere historie. Dette bildet er tatt foran Rådhuset i Gush Katif i Gaza. Dette er nå ødelagt etter at Israel med makt tvang innbyggere ut av området ifjor. Foto: Tore Lie

Om ikke dette arbeidet var av de største innenfor vårt arbeide, var det noen som trofast og tålmodig holdt denne «varmen» ved like.

Nevne navn

Det er alltid vanskelig og nevne navn på de som har arbeidet i Israel, men jeg vil likevel nevne noen som har stått sentralt og som har betydd mye for at vi er der vi er i dag: Familien Kårby, Ingrid Surland Hansen som ble gift med Moshe Ben Shmuel, Inger og Gudbrand Sandvold, Åse og Finn Austdal, og nå familien Sortland, Anita Hauge og Elizabeth og Robert Muren og mange volontører. Disse siste har brukt av sin fritid til å tjene Herren ved å arbeide for NPAI i Israel.

Her hjemme var det flere som støttet opp om NPAI slik at det kunne lykkes. De menigheter som sto helt sentralt i den første tiden var Saron, Berøa og Evangeliesalen, alle Oslo, med sine

ledere. Den person som har stått lengst med i dette arbeide er Roald Ringstad som i alle disse 60 år har arbeidet trofast for at arbeidet i Israel skulle lykkes. Han har sittet i feltutvalget i mange år og har lagt ned et betydelig arbeide som vi kan høste frukter av i dag. Jeg vil også nevne en til som kanskje noen av oss har glemte og det er Trygve Lie som har lagt ned mange arbeidsdager for Israel.

Hovedkasserer

Feltutvalget har i mange år hatt sin egen kasserer som planmessig passer på at de midler som kommer inn går til de prosjekter som de er øremerket til. Reidun Warud har i mange år hatt ansvaret for denne kassen.

For at de gode nyheter om NPAI kan nå ut til alle som vil støtte vårt arbeide, har vi utgitt vårt eget blad, Sjøbolet, som Tore Lie er redaktør av. At det er viktig for vårt videre arbeide å komme med ferske opplysninger igjennom bladet, forstår vi mer og mer ettersom tiden går.

For at vi kan få flere medarbeidere som kan reise ned til Israel som volontører, gjør Kåre Warud en stor innsats. Det er viktig for oss at det er mange som på den måten utfyller vårt arbeide så det kan lykkes.

Beit Betania

Gleden var stor da NPAI kunne skaffet seg et eget hus i Israel som våre representanter kan bo i. «Beit Betania» har et eget styre med Jon Brammer som formann.

I jubileumsåret arbeider vi på flere områder: Eitanim, sosialarbeide i Mevasseret Zion, fond for fattige og igjennom Murens arbeide.

La det bli en bønn i oss alle at vi må være med å stå opp for Israel og det jødiske folk i den siste vanskelige tiden. Vi vil være med å fullføre det arbeidet som ble begynt av de som gikk foran for 60 år siden.

Hilsen

Bjarne Thorstein Grotbæk
FU-sekretær

B-BLAD

Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til senderen med opplysning om ny adresse.

Returadresse: Sjøbolet v/Tore Lie, Postboks 391, 1753 Halden

ISRAELSKONFERANSEN 11-13 August 2006

Program og møteopplegg:

FREDAG

KL 12:00 Ankomst- registrering- bespisning

KL 15:00 Bibeltime:

Salo Kapusta, Jerusalem,
Tolk: Torolf Karlsen, Bergen
Presentasjon av ny sangbok
Møteleder: Roald Ringstad, Oslo
Sang & musikk

KL 19:00

Velkomstmøte i Storsalen
Møteleder: Torolf Karlsen, Bergen
Velkomst, innledning:
Magne Dalen, Seljord
Tale: Thorstein Grotbæk, Oslo
Focus Quartet, Austevoll

KL 21:30 Kaffe/kaker i peisestua

Den praktfulle talerstolen soom er ca.100 år gammel

LØRDAG

KL 08:00

Flaggheising og andakt:
Harald Melås, Fyresdal

KL 08:15 Frokost

KL 10:00 Bibeltime:

Dan Johansson, Malmø
Møteleder: Evelyn Frøyshov, Hamar
Informasjonsdel 1 v/ Jon Brammer
og Jarle Sortland
Fellessang

KL 12:00 Suppe, rundstykker, kaffe

KL 12:30 Bibeltime:

Salo Kapusta, Jerusalem
Møteleder: Harald Melås, Fyresdal
Informasjon del 2

KL 14:00 Kaffebord

KL 17:00 Festaften i Storsalen

Møteleder: Jarle Sortland
Salo Kapusta- da en jøde fikk oppleve Jesus

Markering av NPAI 60 år
Anita Hauge

Servering-

Konsert ved Focus Quartet

KL 21:00 Kaffebord

SØNDAG

KL 08:00

Flaggheising og andakt:
Harald Melås

KL 08:15 Frokost

KL 10:30 Høytidsmøte

Møteleder: Thorstein Grotbæk
Dan Johansson, tale
Focus Quartet
Orientering/ 2007- Tore Lie

KL 13:00 Kirkekaffe/Avslutning

Vi tar forbehold om endring i det oppsatte programmet

